

Lærer Andersen havde faaet, og at man fra den højtærede Ministers Side, naar man dog tog Forholdsregler for at sikre ham Pension, godt kunde være gaaet videre og have set at faa en Ordning, hvorved Manden havde faaet Lov til at blive i sit Embede paa det Grundlag, som jeg har nævnt, og som altsaa ogsaa det paagældende Skole-raadsmedlem nævner i sin Skrivelse til „Nyborg Avis“.

Ved Siden af denne Lærersag fremdrog jeg som bekendt en anden Sag, og jeg fremhævede, at den nu omtalte Sag stod i meget skarp Modsætning til den mærkelige Retsforfølgning, som har fundet Sted overfor Læreren i Ulbølle paa Fyn. Det forekommer mig, at den højtærede Minister kom meget hurtigt over den Sag forleden, idet han indskrænkede sig til at referere, hvad der var sket, og sluttelig fortalte, at Sagen nu gik sin Gang for Domstolene, men det var noget, jeg i Forvejen havde meddelt, saa det var ikke nødvendigt at oplyse derom. Men jeg fik intet som helst Svar paa mit Spørgsmaal angaaende den Sag, og jeg vil derfor gentage det her overfor den højtærede Minister: Hvorledes kan Ministeren forsvare ikke at lade en for uterlig Adfærd mod Skolepiger tiltalt Lærer suspendere fra sit Embede, saa længe denne Sag staar paa? Og jeg vil spørge: Anser den højtærede Minister en saadan Mand for heldig som Lærer og Opdrager for de samme Børn, som have beskyldt ham for det paagældende Forhold? Og jeg vil gerne spørge — og venter Svar derpaa —, hvorfor der skulde tages med saa fast og haard Haand paa Lærer Andersen paa Taasinge, medens en Lærer, der er tiltalt for uterligt Forhold i Skolen, ikke en Gang bliver suspenderet. Jeg vil fremhæve, at denne Sag, som staar i saa skarp Modsætning til den anden, burde den højtærede Kultusminister i særlig Grad udtale sig om lige overfor dette høje Ting, for det, at man tager saa blidt og lempeligt paa denne for Usædelighed beskyldte Lærer, medens man samtidig resolut lader den anden falde som Lærer, er jo i Virkeligheden Kærnepunktet i hele denne Sag, som jeg har tilladt mig at fremdrage for det høje Ting.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (*Enevold Sørensen*): Jeg behøver kun faa Ord til at besvare det ærede Medlems Henvendelse til mig og vil derfor tage Ordet straks, for at vi kunne blive færdige med denne Sag. Det var den 3. Oktober, at det ærede Medlem for

Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe) fremsatte den Paastand, at jeg havde afskediget en Lærer, „hvis eneste Forbrydelse var den, at han var Formand for en socialdemokratisk Forening der paa Øen“. Dette var Begyndelsen. Her skulde sættes ud som et Nummer paa Repertoiret for kommende Møder ude i Landet, at Ministeren har afskediget en Lærer, fordi han var Formand for en socialdemokratisk Forening. Saa kom det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) ved Finanslovbehandlingen med en videre Udmaling af Historien: Der var i en By paa Taasinge — saaledes lød det ærede Medlems Forklaring — „en anset og hæderlig Mand“, „en hæderlig, dygtig og agtet Lærer“ — jeg skal nu ikke gaa nærmere ind paa disse Betegnelser og Attester eller undersøge deres Værdi —, og denne Lærer havde jeg afskediget. Jeg havde vist mig villig til at springe, saa snart nogle Gaardmænd paa Taasinge forlangte det — saaledes forklarede det ærede Medlem —, og herved er der af mig begaaet „en styg politisk Forfølgelse“, „en blodig Uret“, som det ærede Medlem krævede, jeg snarest mulig skulde gøre god igen, altsaa vel ved at ansætte vedkommende Lærer paa ny i det af ham før beklædte Embede.

Saaledes lød Historien, men ikke med en Stavelse antydede det ærede Medlem Sagens virkelige Sammenhæng, ikke med en Stavelse antydede han, at hvad Talen her er om, er ikke en ministeriel Afskedigelse af en dygtig og anset Lærer for hans Politiks Skyld, men ganske ligefrem en af de rette Autoriteter foretagen Anvendelse af Skolelovens § 18, en Anvendelse af den Bestemmelse, som det ærede Medlem og hans Meningsfæller have været med til at indsætte i Skoleloven af 1899 og yderligere været med til sidste Vinter at skærpe ved Lønningsloven af 27. Maj d. A., skærpe den saaledes, at Ministeriet fremtidig end ikke faar med Sagen at gøre, slet ikke under nogen Form kan modsætte sig disse kommunale Autoriteters Afgørelse, naar de have vedtaget en Lærers Afskedigelse. Ikke med et Ord antydes det, at der her forelaa en saadan Afgørelse i Henhold til Skolelovens § 18, en Afgørelse, der fra vedkommende Autoriteters Side var saa fyldig og saa afgørende, som den nogen Sinde kan komme til at foreligge, idet samtlige vedkommende Autoriteter, Skolekommission, Sogneraad, Skoledirektion og Amtsskoleraad, have optraadt enstemmigt fra først til sidst, paa alle Sa-